

לעילוי נשמת
שלום בן משה

התנ"ך עם מפרשים, מסודרים ומנוקדים

The Tanach with commentaries, Organized and Vowelized

דברי הימים א' פרק ט"ז

ז ביום ההוא אָז נָתַן דָּוִד בְּרֹאשׁ לַהֲדוֹת לִיהוָה בְּיַד־אֶסָּף וְאֶחָיו:

מצודת דוד: אָז נָתַן דָּוִד בְּרֹאשׁ וּגְו' - אז מסר בתחילה ביד אסף להודות לה' בזה השיר.

ח הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בַשְּׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו:

מצודת ציון: עֲלִילֹתָיו - מעשיו, כמו (איכה א' כב) "ועולל למו".

מצודת דוד: הוֹדוּ לַה' - רוצה לומר: וזהו השיר - "הודו לה' וכו'". קְרָאוּ בַשְּׁמוֹ - בהשם המיוחד לו לבדו, המורה על גדולתו. הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתָיו - פרסמו בין העמים פלאי מעשיו.

ט שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוֹ לֹא שִׁיחוּ בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו:

מצודת ציון: שִׁיחוּ - ענינו דיבור התמיד, כמו (תהילים ס"ט יג) "ישִׁיחוּ בִי יוֹשְׁבֵי שְׁעָרֵי".

מצודת דוד: שִׁירוּ לוֹ - בפה. זְמֵרוֹ לוֹ - בכלי שיר. שִׁיחוּ בְּכָל נַפְלְאוֹתָיו - דברו בתמידות בכל נפלאותיו.

י הִתְהַלְלוּ בַשֵּׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:

מצודת דוד: הִתְהַלְלוּ בַשֵּׁם קָדְשׁוֹ - שבחו את עצמכם להתפאר בשם קדשו, אשר יורה על יכולתו. יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי ה' - למען ישמח לב כל אחד ממבקשי ה', בשמעו כל אלה.

יא דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעֲזֹר בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תַמִּיד:

מצודת דוד: דְּרָשׁוּ ה' וְעֲזֹר - דרשו להראות לכם עוז יכלתו.

דברי הימים א' פרק ט"ז

א וַיָּבִיאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ בַתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נִטְהַלּוּ דָּוִד וַיִּקְרִיבוּ עֲלוֹת וַיִּשְׁלְמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

מצודת ציון: וַיַּצִּיגוּ - ענינו עמידה.

ב וַיְכַל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בַּשֵּׁם יְהוָה:

מצודת דוד: וַיִּבְרַךְ אֶת הָעָם בַּשֵּׁם ה' - בהזכרת שם ה'.

ג וַיַּחֲלֵק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה לְאִישׁ כַּפָּר־לֶחֶם וְאֲשַׁפֵּר וְאֲשִׁישָׁה:

מצודת ציון: וְאֲשַׁפֵּר - ענינו מנה יפה, והוא מלשון (בראשית מ"ט כא) "אֲמַרְי שְׁפָר". וְאֲשִׁישָׁה - כן שם הכלי אשר ישימו בו היין, וכן (שיר השירים ב' ה) "סִמְכוּנֵי בְּאֲשִׁישׁוֹת".

מצודת דוד: לְאִישׁ - רוצה לומר: לכל אחד.

ד וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה מִן־הַלֶּוֹיִם מְשָׁרְתִים וְלַהֲזָפִיר וְלַהֲוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

מצודת דוד: וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן ה' מִן הַלֶּוִיִּים מְשָׁרְתִים - לכבוד ולרכיץ לפני הארון.

ה אֶסָּף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנֵהוּ זְכַרְיָה וְעִיָּאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וַיַּחֲזִיאֵל וּמִתְתָּיָה וְאַלְיָאֵב וּבְנֵיהֶוּ וְעֶבֶד אָדָם וַיַּעֲיָאֵל בְּכָל־יְגָלִים וּבְכַנְאוֹת וְאֶסָּף בְּמַצְלֵתִים מִשְׁמִיעַ:

מצודת דוד: וּמִשְׁנֵהוּ - השני לו. וְאֶסָּף בְּמַצְלֵתִים מִשְׁמִיעַ - היה מקיש במצלתים להשמיע קול גדול.

ו וּבְנֵיהֶוּ וַיַּחֲזִיאֵל הַפְּהֲגִים בְּחֻצְצָרוֹת תַּמִּיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים:

דברי הימים א'

פרק ט"ז

מצודת ציון: מתי - אנשי.

מצודת דוד: בהיותכם מתי מספר וגוי - בעוד היותכם מתי מספר, כחשבון היותר מעט, רוצה לומר: בימי האבות שהיו מעטים, והיו בהארץ ההיא כגרים.

כ וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַמּוֹ אַחֵר:

מצודת דוד: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וגוי - לא ישבו במקום אחד, והלכו מגוי האחד אל גוי האחר, ומממלכה זה אל עם אחר, ודרך בני המדינה לעשוק הנכרי הבא לגור בלי קבע.

כא לֹא-תִהְיֶינָה לְאִישׁ לְעִשְׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכֵימ:

מצודת ציון: לְעִשְׂקָם - מלשון עושק וגזל. וַיּוֹכַח - ענינו תשלומין גמול הרעה, כמו (חבוקק א' יב) "וַיַּצֹּר לְהוֹכִיחַ יִסְדְּתוֹ".

מצודת דוד: וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכֵימ - בעבורם הוכיח במכאוב את מלך מצרים ומלך פלשתים על כי לקחו את שרה, (ואומר עליהם, כי בעבור זה פחד אבימלך לגעת ברבקה).

כב אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ:

מצודת דוד: אֶל תִּגְעוּ - בהמכאוב שהביא הוא כאילו אמר אל תגעו וכו', ולאבימלך נאמר בפירושו. בְּמִשְׁחֵי - רוצה לומר: בגדולי ונסכי, וכן (ישעיה מ"ה א) "לְמִשְׁחֵיחוֹ לְכוֹרְשִׁי". וּבְנִבְיָאֵי - כי האבות היו נביאים. אֶל תִּרְעוּ - אל תעשו רעה.

כג שִׁירוּ לַיהוָה כְּלִי-הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם-אֶל-יוֹם יְשׁוּעָתוֹ:

מצודת ציון: בְּשָׂרוֹ - ענינו סיפור החדשות.

מצודת דוד: בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ - בכל יום בשרו הישועה הבאה, כי בכל יום תהיה.

כד סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים וּנְפִלְאוֹתָיו:

כה כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל-כֵּל-אֱלֹהִים:

מצודת דוד: וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים - הם שרי מעלה של הגויים.

דברי הימים א'

פרק ט"ז

כז זָכְרוּ וּנְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחוֹ וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוֹ:

מצודת דוד: וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוֹ - המשפטים שעשה בגויים במאמר פיו.

כח זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:

מצודת דוד: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ - אתם זרע ישראל עבדו. בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו - הנבחרים לה' מיתר הגויים.

כט הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:

מצודת דוד: הוּא ה' אֱלֹהֵינוּ - דעו שה' אלהינו הוא בהוייתו. בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו - ובכל הארץ שולטים משפטיו כמאז.

ל זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דֹּר:

מצודת דוד: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ - התורה הנתונה בכרית. דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דֹּר - והוא הדבר אשר צוה לנו אחר אלף דור, כי תתקע"ד דורות העביר הקב"ה מן העולם ולא בראם, ולאחר כ"ו דורות משנברא העולם נתן את התורה, הרי אלף דור.

לא אֲשֶׁר פָּרַת אֶת-אֲבֹרְהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִצְחָק:

מצודת דוד: אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבֹרְהָם - על הדבר אשר כרת עליה ברית עם אברהם. וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִצְחָק - ועליה היתה השבועה ליצחק.

לב וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

מצודת דוד: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק - הדבר ההיא העמידה ליעקב לחוק קבוע. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם - כפל הדבר במילות שונות.

לד לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל גְּחֻלְתְּכֶם:

מצודת ציון: חֶבְל - ענינו חלק, כמו (יהושע י"ט ט) "מִחֶבְל בְּנֵי יְהוּדָה", על שם שדרך לחלוק נחלה בחבל המידה.

מצודת דוד: לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן - ולא לישמעאל ועשו, עם שהמה מזרעם. חֶבְל גְּחֻלְתְּכֶם - מהו שהוא עתה חבל נחלתכם.

לז בְּהִיוֹתְכֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בְּהַ:

דברי הימים א'

פרק ט"ז

כב צבאות השמים ויושבי הארץ. ויאמרו בגוים ה' מלך - רוצה לומר: גילה מלכותו.

כג ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו: מצודת ציון: ירעם - מלשון רעם ורעש. יעלץ - ענינו שמחה כמו 'יעלוז' ו'יעלוס', כי זסשר"ץ מתחלף.

כד מצודת דוד: ירעם הים ומלואו - הבריות הממלאים אותו.

כה אז ירננו עצי היער מלפני יהוה פיבא לשפוט את הארץ: מצודת דוד: אז ירננו עצי היער - הוא ענין מליצה, ולומר שמאד יתרבה השמחה בעולם. מלפני ה' פיבא לשפוט את הארץ - הרננה תהיה מלפני ה' כאשר יבוא לשפוט את הארץ, שלם לכל אחד גמול כמפעלו.

כז הודו ליהוה פי טוב פי לעולם חסדו: מצודת דוד: הודו ליהוה פי טוב פי לעולם חסדו - הוא ענין מליצה, ולומר שמאד יתרבה השמחה בעולם. מלפני ה' פיבא לשפוט את הארץ - הרננה תהיה מלפני ה' כאשר יבוא לשפוט את הארץ, שלם לכל אחד גמול כמפעלו.

כח הודו ליהוה פי טוב פי לעולם חסדו: מצודת דוד: הודו ליהוה פי טוב פי לעולם חסדו - הוא ענין מליצה, ולומר שמאד יתרבה השמחה בעולם. מלפני ה' פיבא לשפוט את הארץ - הרננה תהיה מלפני ה' כאשר יבוא לשפוט את הארץ, שלם לכל אחד גמול כמפעלו.

כט ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהללתך: מצודת דוד: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהללתך - הוא ענין מליצה, ולומר שמאד יתרבה השמחה בעולם. מלפני ה' פיבא לשפוט את הארץ - הרננה תהיה מלפני ה' כאשר יבוא לשפוט את הארץ, שלם לכל אחד גמול כמפעלו.

ל חילו מלפניו פלי הארץ אף תפון תבל בל תמוט: מצודת ציון: חילו - מלשון חלחלה ורעד. תמוט - מלשון נטיה. מצודת דוד: חילו מלפניו פלי הארץ - יושבי הארץ. אף תפון תבל בל תמוט - רוצה לומר: אף אתה תבל עמדי על כנך ובסיסך, ואל תהי נוטה ליפול כל הימים אשר גזר המקום לעמוד על עמדך.

לא ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כלי העם אמן והלל ליהוה: מצודת דוד: ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם - מן העולם הזה עד העולם הבא. ויאמרו כלי העם אמן - צוה דוד שיאמרו כולם אמן, רוצה לומר: אמת הדבר. והלל לה' - אף יאמרו הלל לה', כל אחד לפי מהללו.

לב ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: מצודת ציון: ותגל - ענינו שמחה. מצודת דוד: ישמחו השמים ותגל הארץ - רוצה לומר: עת יבוא תגלה מלכותו, וישמחו

דברי הימים א'

פרק ט"ז

כב פי פלי אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: מצודת דוד: אלילים - היא מילה מורכבת מ'אל' ו'לא', ורוצה לומר: דבר שאין בו ממש, וכן (זכריה י"א יז) "רועי האליל". וה' שמים עשה - אבל ה' עשה את השמים וכוחו רב.

כג הוד והדר לפניו עז ותדנה במקומו: מצודת ציון: ותדנה - ענינו שמחה. מצודת דוד: הוד והדר לפניו - יסוד ההוד וההדר המה לפניו.

כד הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: מצודת ציון: הבו - תנו. מצודת דוד: הבו לה' משפחות עמים - וחזור ומפרש הכבוד והעזו הבו לו, רוצה לומר: אמרו שהכבוד והעזו המה לו ובידו, וכן (שמואל"א י"ח ה) "נתנו לדוד רכבות".

כה הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: מצודת ציון: הבו - תנו. מצודת דוד: הבו לה' משפחות עמים - וחזור ומפרש הכבוד והעזו המה לו ובידו, וכן (שמואל"א י"ח ה) "נתנו לדוד רכבות".

כז הבו ליהוה כבוד שמו מנחה וקבאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: מצודת ציון: שמו - הרימו. מצודת דוד: הבו לה' כבוד שמו - הכבוד הראוי לשמו. השתחוו לה' בהדרת קדש - באוהל הארון המהודר בקדושה.

כח חילו מלפניו פלי הארץ אף תפון תבל בל תמוט: מצודת ציון: חילו - מלשון חלחלה ורעד. תמוט - מלשון נטיה. מצודת דוד: חילו מלפניו פלי הארץ - יושבי הארץ. אף תפון תבל בל תמוט - רוצה לומר: אף אתה תבל עמדי על כנך ובסיסך, ואל תהי נוטה ליפול כל הימים אשר גזר המקום לעמוד על עמדך.

כט ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהללתך: מצודת דוד: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהללתך - הוא ענין מליצה, ולומר שמאד יתרבה השמחה בעולם. מלפני ה' פיבא לשפוט את הארץ - הרננה תהיה מלפני ה' כאשר יבוא לשפוט את הארץ, שלם לכל אחד גמול כמפעלו.

ל חילו מלפניו פלי הארץ אף תפון תבל בל תמוט: מצודת ציון: חילו - מלשון חלחלה ורעד. תמוט - מלשון נטיה. מצודת דוד: חילו מלפניו פלי הארץ - יושבי הארץ. אף תפון תבל בל תמוט - רוצה לומר: אף אתה תבל עמדי על כנך ובסיסך, ואל תהי נוטה ליפול כל הימים אשר גזר המקום לעמוד על עמדך.

לא ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: מצודת ציון: ותגל - ענינו שמחה. מצודת דוד: ישמחו השמים ותגל הארץ - רוצה לומר: עת יבוא תגלה מלכותו, וישמחו

דברי הימים א'

פרק ט"ז

חצוצרות ומצלתים. למשמיעים - העשויים להיות משמיעים קול גדול. וכלי שיר האלהים - ושאר כלי שיר העשויים לשורר בהם לפני משכן האלהים. ובגני ידותון לשער - היו ממונים לשמור שער המשכן.

מג וילכו כל־העם איש לביתו ויסב דויד לברך את־ביתו:

מצודת דוד: ויסוב דויד - מאת פני אוהל הארון. לברך את ביתו - כדרך שבירך את העם בשם ה'.

דברי הימים א'

פרק ט"ז

לז ויעזב־שם לפני ארון ברית־יהוה לאסף ולאחיו לשר־ת לפני הארון תמיד לדבר־יום ביומו:

מצודת ציון: לדבר יום - ענינו כל יום.

מצודת דוד: ויעזב שם לפני ארון ברית ה' לאסף ולאחיו - את אסף ואת אחיו. לשרת לפני הארון תמיד - בדבר השיר. לדבר יום ביומו - שירה הראוי בכל יום ישירו ביומו.

לח ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן־ידיתון וחסה לשערים

מצודת דוד: לשוערים - להיות שומרים שערי אוהל הארון.

לט ואת א צדוק הפלן ואחיו הפהלים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון:

מצודת דוד: לפני משכן ה' - היו משמשים לפני המשכן. בבמה אשר בגבעון - במזבח אשר עמד בגבעון.

מ להעלות עלות ליהוה על־מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל־הפתוב בתורת יהוה אשר צוה על־ישראל:

מצודת דוד: להעלות עלות ליהוה וגוי' - שהם יעלו שמה את התמידין. ולכל הפתוב בתורת ה' אשר צוה על ישראל - המה המוספין.

מא ועמקם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה פי לעולם תסדו:

מצודת ציון: הברורים - הנבחרים. נקבו - נתפרשו, כמו (ויקרא כ"ד טז) "ונקב שם ה'".

מצודת דוד: ושאר הברורים אשר נקבו בשמות - אשר פרשם בשמות מי ומי יעמדו לפני המשכן. להדות לה' פי לעולם תסדו - ומהראוי להודות לו על זה.

מב ועמקם הימן וידותון תצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובגני ידותון לשער:

מצודת דוד: ועמקם הימן וידותון תצצרות ומצלתים - רוצה לומר: עם הימן וידותון היו

דברי הימים א'
פרק ט"ז

א וְכִבְיָאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּצְיִגּוּ אֹתוֹ
ב בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר גָּטְהִילוּ דָגִיד וַיִּקְרִיבוּ עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ג וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה:
ד וַיִּחַלֵּק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־
אִשָּׁה לְאִישׁ כַּפָּר־לֶחֶם וְאֲשָׁפֶר וְאֲשִׁישָׁה:
ה וַיֵּאָזוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהִנָּה מוֹ־הַלּוּנִים מִשְׁרָתֵים
וְלַהֲזָכִיר וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלַל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
ו אֶסָּף הָרֹאשׁ וּמִשְׁגָּהוּ זִכְרִיָּה יְעִיָּאל
וּשְׁמִירָמוֹת וַיְחִיָּאל וּמִתְתָּה וְאַלְיָאֵב וּבְנִיָּהוּ
וְעֶבֶד אָדָם וַיְעִיָּאל בְּכָל־יְבָלִים וּבְכַנּוֹת וְאֶסָּף
בַּמְצֻלָּתִים מִשְׁמִיעַ:
ז וּבְנִיָּהוּ וַיְחִיָּאל הַמְּהַנְּיָם בַּחֲצֻצּוֹת תְּמִיד
לִפְנֵי אַרְוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים:
ח בַּיּוֹם הַהוּא אָז נָתַן דָּוִד בְּרֹאשׁ לַהֲדוֹת
לַיהוָה בִּיַּד־אֶסָּף וְאַחֵיו:
ט הוֹדּוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילְתִּיו:
י שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו:
יא הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשָׁי
יְהוָה:
יב דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַקְשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד:
יג זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ:
יד זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירָיו:
יז הוּא יְהִנָּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
יח זָכְרוּ לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְנִיָּה לְאֶלֶף דּוֹר:
יט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק:
כ וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם:
כא לֵאמֹר לֹךְ אִתּוֹ אַרְצ־כְּנָעַן חֲבֵל גְּחֻלְתְּכֶם:
כב בַּהֲקוֹתְכֶם מִתִּי מִסְּפָר כְּמַעַט וַגְּרִים בָּהּ:

דברי הימים א'
פרק ט"ז

א וְכִבְיָאוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּצְיִגּוּ אֹתוֹ
ב בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר גָּטְהִילוּ דָגִיד וַיִּקְרִיבוּ עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ג וַיִּבְרַךְ אֶת־הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה:
ד וַיִּחַלֵּק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד־
אִשָּׁה לְאִישׁ כַּפָּר־לֶחֶם וְאֲשָׁפֶר וְאֲשִׁישָׁה:
ה וַיֵּאָזוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהִנָּה מוֹ־הַלּוּנִים מִשְׁרָתֵים
וְלַהֲזָכִיר וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלַל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
ו אֶסָּף הָרֹאשׁ וּמִשְׁגָּהוּ זִכְרִיָּה יְעִיָּאל
וּשְׁמִירָמוֹת וַיְחִיָּאל וּמִתְתָּה וְאַלְיָאֵב וּבְנִיָּהוּ
וְעֶבֶד אָדָם וַיְעִיָּאל בְּכָל־יְבָלִים וּבְכַנּוֹת וְאֶסָּף
בַּמְצֻלָּתִים מִשְׁמִיעַ:
ז וּבְנִיָּהוּ וַיְחִיָּאל הַמְּהַנְּיָם בַּחֲצֻצּוֹת תְּמִיד
לִפְנֵי אַרְוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים:
ח בַּיּוֹם הַהוּא אָז נָתַן דָּוִד בְּרֹאשׁ לַהֲדוֹת
לַיהוָה בִּיַּד־אֶסָּף וְאַחֵיו:
ט הוֹדּוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילְתִּיו:
י שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ־לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו:
יא הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשָׁי
יְהוָה:
יב דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בַקְשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד:
יג זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתֵיו
וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ:
יד זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירָיו:
יז הוּא יְהִנָּה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
יח זָכְרוּ לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְנִיָּה לְאֶלֶף דּוֹר:
יט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת־אֲבֹתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק:
כ וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם:
כא לֵאמֹר לֹךְ אִתּוֹ אַרְצ־כְּנָעַן חֲבֵל גְּחֻלְתְּכֶם:
כב בַּהֲקוֹתְכֶם מִתִּי מִסְּפָר כְּמַעַט וַגְּרִים בָּהּ:

דברי הימים א'

פרק ט"ז

כ וַיִּתְהַלְכוּ מִגְּזֵי אֶל־גְּזֵי וּמִמַּמְלַכָּה אֶל־עַמּוֹת
כא לֹא־הִגִּיתָ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹתָם וְנִוְכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
כב אֶל־תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחֵי וּבַנְּבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ:
כג שִׁירוּ לַיהוָה כְּלִי־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִקּוֹם־אֶל־זֶה וְשׁוֹעֵתוֹ:
כד סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים וּפְלֹאֲתָיו:
כה כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
כו כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהִי שָׁמַיִם עָשָׂה:
כז הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עַז וְחֲדָוָה בַּמִּקְוֹ:
כח הָבו לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבו לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
כט הָבו לַיהוָה כְּבוֹד שָׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְּׂתַחֲוֹ לַיהוָה בַּהֲדַר־תְּקֹדֶשׁ:
ל חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲהִי־תַכּוֹן תִּבְלַב־תִּמְוֹט:
לא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְהוָה מְלֹךְ:
לב יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ:
לג אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ:
לד הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לה וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לַהֲדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֵתךָ:
לו בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַמִּים אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה:

דברי הימים א'

פרק ט"ז

כ וַיִּתְהַלְכוּ מִגְּזֵי אֶל־גְּזֵי וּמִמַּמְלַכָּה אֶל־עַמּוֹת
כא לֹא־הִגִּיתָ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹתָם וְנִוְכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
כב אֶל־תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחֵי וּבַנְּבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ:
כג שִׁירוּ לַיהוָה כְּלִי־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִקּוֹם־אֶל־זֶה וְשׁוֹעֵתוֹ:
כד סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים וּפְלֹאֲתָיו:
כה כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
כו כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהִי שָׁמַיִם עָשָׂה:
כז הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵי עַז וְחֲדָוָה בַּמִּקְוֹ:
כח הָבו לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבו לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
כט הָבו לַיהוָה כְּבוֹד שָׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְּׂתַחֲוֹ לַיהוָה בַּהֲדַר־תְּקֹדֶשׁ:
ל חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲהִי־תַכּוֹן תִּבְלַב־תִּמְוֹט:
לא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְהוָה מְלֹךְ:
לב יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ:
לג אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ:
לד הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ:
לה וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לַהֲדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֵתךָ:
לו בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַמִּים אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה:

דברי הימים א'
פרק ט"ז

לז וַיַּעֲזֹב־שָׁם לְפָנַי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְאַסָּף
 וּלְאַחֵיו לְשָׂרֵי לִפְנֵי הָאָרוֹן תָּמִיד לְדַבְרֵי־נְוִם
 בְּיוֹמָו:
לח וַעֲבַד אֱדָם וְאַחִיהֶם שׁוֹשִׁים וְשִׁמוּנָה וְעַבְד
 אֱדָם בְּיַד־יָתוֹן וְחֶסֶה לְשַׁעֲרִים:
לט וְאֵת אֲצִדֹק הַפְּלֹן וְאֶחָיו הַפְּקַחִים לְפָנָי
 מִשְׁכָּן יְהוָה בְּבִמְתָּה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן:
מ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה עַל־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 תָּמִיד לְבָקָר וְלַעֲרֹב וְלִכְלֵי־הַכֶּתֹּב בְּתוֹרַת יְהוָה
 אֲשֶׁר צִוָּה עַל־יִשְׂרָאֵל:
מא וַעֲמָתָם הֵימָן וַיְדוּתוֹן וְשָׂאֵל הַבְּרוּרִים
 אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְּשִׁמּוֹת לַהֲדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם
 חֻסְדּוֹ:
מב וַעֲמָתָם הֵימָן וַיְדוּתוֹן חֲצִצְרוֹת וּמְצַלְתִּים
 לְמִשְׁמִיעִים וְכֹלֵי שִׁיר הָאֱלֹהִים וּבְנֵי יְדוּתוֹן
 לְשַׁעֲרֵי:
מג וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיֹּסֵב דָּוִד
 לְבָרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ:
 ○○○

דברי הימים א'
פרק ט"ז

לז וַיַּעֲזֹב־שָׁם לְפָנַי אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְאַסָּף
 וּלְאַחֵיו לְשָׂרֵי לִפְנֵי הָאָרוֹן תָּמִיד לְדַבְרֵי־נְוִם
 בְּיוֹמָו:
לח וַעֲבַד אֱדָם וְאַחִיהֶם שׁוֹשִׁים וְשִׁמוּנָה וְעַבְד
 אֱדָם בְּיַד־יָתוֹן וְחֶסֶה לְשַׁעֲרִים:
לט וְאֵת אֲצִדֹק הַפְּלֹן וְאֶחָיו הַפְּקַחִים לְפָנָי
 מִשְׁכָּן יְהוָה בְּבִמְתָּה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן:
מ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה עַל־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 תָּמִיד לְבָקָר וְלַעֲרֹב וְלִכְלֵי־הַכֶּתֹּב בְּתוֹרַת יְהוָה
 אֲשֶׁר צִוָּה עַל־יִשְׂרָאֵל:
מא וַעֲמָתָם הֵימָן וַיְדוּתוֹן וְשָׂאֵל הַבְּרוּרִים
 אֲשֶׁר נִקְבְּוּ בְּשִׁמּוֹת לַהֲדוֹת לַיהוָה כִּי לְעוֹלָם
 חֻסְדּוֹ:
מב וַעֲמָתָם הֵימָן וַיְדוּתוֹן חֲצִצְרוֹת וּמְצַלְתִּים
 לְמִשְׁמִיעִים וְכֹלֵי שִׁיר הָאֱלֹהִים וּבְנֵי יְדוּתוֹן
 לְשַׁעֲרֵי:
מג וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ וַיֹּסֵב דָּוִד
 לְבָרֶךְ אֶת־בֵּיתוֹ:
 ○○○